

naar den endelig kommer ind i Landet, dog vil være meget betænkelig ved at sikre os en Indførsel af Kreaturer uden at tage det Forbehold, at man selvfølgelig maatte have Lov til at lukke, saa snart vort Land blev angrebet af smitsom Sygdom. Jeg tror, som sagt, ikke, at man kunde opnaa noget i den Retning, som det ærede Medlem talte om, uden en saadan Begrænsning som den, jeg her har nævnt, og derefter er det, man opnaar, jo betydeligt mindre værd. For vort Landbrug har Udførslen af levende Kreaturer overordentlig stor Betydning, men imidlertid viste det sig jo, at der er Vanskeligheder og Misligheder ved Udførslen i denne Form, og det er jo et stort Spørgsmaal, om man ikke kom ind paa en sikrere Vej ved at udføre fersk Kød. Staar Spørgsmaalet derpaa, er Forholdet det, at England maaske ikke med Hensyn til det ferske Kød indtager en dominerende Stilling som Modtager af vore Varer. Jeg tror, at Tyskland i saa Henseende vil faa langt større Betydning, om ikke af anden Grund, saa paa Grund af den nære Forbindelse, som gør; at Eksporten af det ferske Kød kan foregaa med stor Sikkerhed og Lethed. Vor Kødeksport nu er ikke særlig stor. I 1897 udførtes der til England $3\frac{1}{2}$ Mill. Pund, til Tyskland 4 Mill. Pund og til Norge 1 Mill. Pund, og vil man paa saadanne Vilkaar, som det ærede Medlem talte om, sikre sig en Særstilling i England med Hensyn til Modtagelsen af vort ferske Kød, er det ganske sikkert, at vi derved omtrent ville lukke vor Udførsel til andre Steder og i hvert Fald kun holde den aaben, for saa vidt vedkommende Lands egen Interesse ganske særlig tilsagde det, at modtage vort ferske Kød. Det Tilbud, som vi til Gengæld skulde gøre England for at opnaa disse Begunstigelser, skulde jo gaa ud paa en Nedsættelse af vore Toldsatser med 25 pCt. Men jeg tør dog maaske ogsaa den henlede Opmærksomheden paa en Vanskelighed. Det er jo saaledes, at der i Lovforslaget, som det nu foreligger fra begge Ting, er en Bestræbelse for at gøre vore Raa- og Hjælpestoffer toldfri. Vi gøre Kul toldfri, ligeledes Metaller i raa og halvforarbejdet Tilstand og endelig Uld. Jeg nævner særlig disse Poster, fordi det netop er disse Ting, som vi nu faa indførte fra England. Derved taber den Nedsættelse i Tolden, som vi skulde tilbyde England, for en meget væsentlig Del sin Betydning, thi en Nedsættelse af en enkelt Toldposition har jo ingen Betydning. Jeg tror altsaa, at det ikke er saa let at komme igennem

med denne Sag, som man ved første Øjekast skulde tro. Men i alt Fald er det et stort Spørgsmaal og et Spørgsmaal, som fortjener Overvejelse, og jeg takker det ærede Medlem, fordi han har bragt det frem.

Høegh-Guldberg: Jeg ser ogsaa med Glæde paa, at Landstinget har opgivet at indsætte Landbrugstolden paa nærværende Lovforslag. Der er jo rundt omkring drevet en kraftig Agitation for at fremkalde Interesse for Told paa Landbrugsartikler; jeg ved ikke, hvor langt denne Agitation er kommen, men jeg tror, jeg tør sige, at Landbrugets store Flertal ikke er blevet overbevist derved, og det vilde vistnok ogsaa, hvis der skulde rettes en Begæring om Landbrugstold, være naturligt, at den kom fra Fællesforeningerne, fra Landboforeningernes store Sammenlutning, og de have jo Gang efter Gang udtalt sig derimod. — Der er paa Post 76 nævnt nogle Toldsatser, som vedrøre Landbruget. Naar der paa tidlige Grøntsager er lagt en ubetydelig Told af 5,500 Kr., altsaa paa Luksusartikler til Gavn for Gartnere og Dyrkere af smaa Jordlodder, kan jeg i og for sig ganske sympatisere dermed, og jeg tror, at disse Jordbrugere maaske ogsaa ville have Gavn deraf. Hvad derimod Tolden paa formalet Korn angaar, interesserer jeg mig for saa vidt derfor, som det skulde glæde mig, om Møllerne derved kunde nyde nogen Hjælp mod den tyske latente Eksportpræmie, som de kæmpe imod, men jeg frygter for, at denne Told af 375,000 Kr. kan true med at skabe en Brødfordyrelse, og hvis dette ved Undersøgelser bekræfter sig, vil jeg for mit Vedkommende ikke i nogen som helst Maade være med dertil. — Jeg mener, at denne Toldlov bør føres igennem i en for Byerhvervene gunstig Form, og det have disse saa meget mere Krav paa, som de Love, med hvilke Toldloven ikke alene ved sin Indbringelse, men ogsaa udtrykkelig ved § 43 i Indkomst- og Kapitalskatteloven er sammenknyttet, er ugunstigere for Byerne end for Landet. Jeg skal ikke her komme videre ind paa, om det er rigtigt at dele disse Love i to Tospend eller lade dem køre videre i et Firspand. Her i Tinget er det jo antydet, at Indkomst- og Kapitalskatteloven og Overførelsesloven passende kunde gaa sammen, og at Toldloven og Brændevinsskatteloven kunde gøre Følgeskab. Derimod er der i det andet Ting af et enkelt Medlem antydet, at Indkomst- og Kapitalskattelove kunde